Traian Golea

NOUA ORDINE MONDIALA

Wilson... Roosevelt... Bush...

Studii Istorice Românești

1991

"Un eveniment s'a întâmplat asupra căruia
este greu de vorbit și imposibil de tăcut."

Edmund Burke

INCA UN RAZBOI VICTORIOS CU URMARI CATASTROFALE

"Nu putem lăsa ca in vremurile noastre să mai aibă loc invazii şi ocupaţii militare de teritorii străine. Kuweitul trebue eliberat", a declarat preşedintele Bush şi această hotărire a sa a fost insuşită fără rezerve de intreaga administraţie şi de Congres şi difuzată până la saturaţie de presa americană de mare calibru. Preşedintele Bush a invocat chiar şi noţiunea de "război sfânt" şi l-a asemănat pe Saddam lui Hitler pentru a caştiga şi mai mult asentimentul opiniei publice in favoarea războiului.

De trei sferturi de veac asistăm la o tandră colaborare a campioanei tuturor libertăţilor individuale şi a drepturilor civice, Statele Unite, cu antipodul ei, campioana tuturor crimelor impotriva omului, a umanităţii si a demnităţii umane, Uniunea Sovietică, cu aceea care a declarat război total aşezării creştine a lumii şi care a vrut să-l scoată pe Isus Hristos din sufletele oamenilor. Statele Unite a acordat mereu sprijin economic Uniunii Sovietice ca s'o scoată dintr'o permanentă criză şi s'o menţină pe linia de plutire; pe deasupra i-a mai dat şi incuviinţarea, dacă uneori nu chiar directă incurajare, ca să ocupe tot ce-i cade bine in cale, după cum vom vedea mai târziu, şi acum ne pomenim cu această hotărire a preşedintelui Bush de a elibera cu orice preţ Kuweitul. Această hotărire ne pare mai degraba ca fiind picată din cer. Este ca şi când ocuparea Kuweitului ar fi prima şi singura crimă de acest gen pe care o trăim şi care trebue reprimată ca să

nu creeze precedent. Este ca și când nu am avea de trei sferturi de veac invazii și ocupații militare de teritorii străine de către Uniunea Sovietică in văzul și in ciuda protestelor lumii. Este ca și când nu am asista de ani de zile la lupta disperată de eliberare din ghiarele Moscovei a zecilor de milioane de suflete inrobite, și deodată ne revoltăm impotriva ocupării de către Saddam a Kuweitului, o țărișoară de o jumătate de milion de suflete, creată artificial odinioară de către Imperiul britanic pentru ca să poată adăposti interesele societăților petrolifere. Este foarte frumos că se protestează impotriva unei crime, dar de ce numai impotriva acesteia? De ce nu se protestează impotriva tuturor incălcărilor abuzive de teritorii străine? Si mai ales, cum te poți asocia cu cel mai mare criminal al istoriei, Uniunea Sovietică, ca să pedepsești un alt criminal incomparabil mai puțin vinovat? Nu s'a depășit prin asta aria eticei, a moralei, și a domeniului gesturilor umanitare proclamate ca bază a acțiunii impotriva lui Saddam?

Si in continuare, domnule Președinte, unde rămâne in grija dvs. pentru soarta omenirii, nedreptatea și opresiunea in care trăesc de zeci de ani cei ocupați cu forța de Uniunea Sovietică chiar de la inceputurile instalării comunismului in Rusia, ca Ucraina, Georgia și Armenia? Unde rămâne suferința țărilor ocupate de Uniunea Sovietică in urma pactului Stalin-Hitler, ca Basarabia, Lituania, Letonia, Estonia, și răsăritul Poloniei, și pe care Statele Unite prin președinții lor le-au condamnat la o viață de perpetuă robie prin impunerea tratatelor de pace? De ce tot ce au făcut in viața lor, bine sau rău, cei ca Mussolini, Hitler, Franco, Salazar, Antonescu, s.a., care au apărut ca o reacțiune impotriva pericolului comunist, mereu au fost taxate drept crime impotriva umanității? De ce acțiunea de distrugere a așezării creștine a lumii decretată de comuniști, dacă nu este direct incurajată, este cel puțin trecută cu vederea, acceptată tacit, iar reacțiunea anti-comunistă este mereu condamnată drept crimă impotriva umanității? Cine este criminalul in această conflagrație și de partea cui stau Statele Unite? Care sunt valorile pe care pretinde că le apără Statele Unite? Lăsând la o parte protestele formale ale Americii impotriva unor incălcări din partea

comunistilor, făcute de ochii lumii ca să se pareze eventualele acuzații de complicitate, de ce această licență in alb dată comunismului ca să poată comite orice crimă la adăpostul binevoitoarei tăceri a Americii?

La aceste intrebări incercăm să găsim un răspuns in rândurile ce urmează. Să ne intoarcem insă deocamdată la ocuparea Kuweitului,

După cât se știe, ambasadoarea Statelor Unite in Iraq, Mrs. Glaspie, in Iulie trecut, cu ocazia unei intrevederi, l-a asigurat pe Saddam că o eventuală invazie a Kuweitului nu ar deteriora prea mult relațiile dintre cele două state, ca imediat după ocupare, prin intermediul Națiunilor Unite, să se treacă la proteste energice și sancțiuni economice drastice impotriva Iraqului, și până la urmă să se ajungă chiar la război. A fost totul numai o cursă intinsă lui Saddam? Au fost alte interese in joc care l-au obligat pe dl Bush să recurgă la astfel de trucuri ieftine pentru ca să-l prindă la strâmtoare și să-i dea la cap?

- S'a spus că Saddam in drangul său de cucerire nu s'ar opri la Kuweit, și că va trece mai departe, spre sud, să ocupe și Arabia Saudită. Asta, zic dușmanii săi, l-ar fi făcut stăpânul a o mare parte din producția de petrol a lumii și ar fi devenit unul din factorii hotăritori in asigurarea bunului mers al economiei mondiale, o situație de neadmis pentru marile puteri și mai ales marea finanță, ca interesele lor vitale să depindă de un "outsider", și in plus, de un "dictator". Aceasta rămâne insă numai o speculație, menită să justifice planul adversarilor de a-l inlătura.

- Cât au dorit societățile petrolifere să creeze un conflict in Orientul Mijlociu, ca de a doua zi să poată dubla prețul gazolinei și unde insuși dl Bush a fost direct interesat prin posesiunile sale petrolifere din Texas?

- Dar oare Izraelul nu a dorit și el cu tot sufletul să inlăture forța militară a lui Saddam pe cât de sfidătoare, pe atât de amenințătoare pentru existența sa?

- Rusia, n'a complotat și ea oare la creerea unei astfel de conflagrații care să capteze atenția opiniei publice mondiale și la adăpostul ei să poată struni republicile rebele ca să stea cuminți in cadrul "Uniunii", cum a fost intervenția militară in Lituania și Estonia?

- Si poate că tot Rusia, ca mare exportatoare de petrol, avea interesul să-și poată vinde și ea petrolul la un preț dublu.

DE CE AU INTRAT STATELE UNITE IN RAZBOIUL DIN GOLF ?

Unde rămân insă interesele Statelor Unite care să justifice intrarea lor in război, că doar ele l-au propulsat și tot ele au dus și greul? Care au putut fi acele interese vitale care să le fi determinat să scoată sabia ca să-i reteze capul lui Saddam?

Din cele declarate până acum, singura motivare pe care ne-a dat-o președintele Bush .pentru acest război rămâne dorința sa de a crea o Nouă Ordine Mondială, al cărei campion se vrea. Ce înțelege el prin această Nouă Ordine a lumii, o aflăm mai jos. Deocamdată să vedem cu ce s'a ales omenirea din această ultimă intervenție sângeroasă americană, motivată de scopuri umanitare?

Pentru a-i elibera pe cei o jumătate de milion de locuitori ai Kuweitului, au fost omorâți 135.000 de soldați iraquieni și mai multe zeci de mii de copii, femei, și bătrâni care au căzut victime bombardamentelor. Două milioane de refugiați au luat drumul pribegiei, murind de foame și de vicisitudinile vremii. Apoi vin victimele bolilor născute in mizeria in care au fost nevoiți să trăiască. Bagdadul n'a avut luni de zile electricitate, iar gunoiul sta in grămezi enorme pe străzi. Populația folosește apă din ce se scurge de pe acoperișuri, din bălțile de noroi și din râurile contaminate. Desinteria și holera fac ravagii. Un ultim raport al organizației ecologice Greenpeace, publicat in 30 Mai și in Miami Herald, spune că: "După incetarea ostilităților zilnic mor de boli, de călduri și de foame cca 3.000

de suflete. Totalul celor morți in acest fel până in prezent s'ar ridica la cca 200.000. După concluzia acestei organizații, războiul din Golf este cel mai destructiv război din istoria modernă a omenirii. In 43 zile de ostilități, Statele Unite și aliații lor au ucis mai mulți iraquieni decât a ucis Iranul in 8 ani de război." Cunoscutul columnist american Patrick J. Buchanan intr'un articol intitulat "Bine ați venit la mocirlă", se intreabă dacă acei o jumătate de milion de copii rămași orfani vor isbuti vreodată in viața lor să-i privească altfel pe americani decât ca pe asasinii părinților lor și care le-au distrus țara prin bombardamentele continue și sistematice?

PENTRU CE AU LUPTAT AMERICANII IN PRIMUL RAZBOI MONDIAL?

- DECLARATIA BALFOUR -

Pentru a înțelege interesele Americanilor care i-ar fi determinat să intervină mereu militar pe scena mondială, să ne intoarcem la trecut și să ne intrebăm, care au fost ele atunci când au intrat in primul război mondial? Până in 1916 neutralitatea și izolaționismul lor au fost teme de nediscutat. Incă in Ianuarie 1916 președintele Wilson a declarat că: "Niciun popor nu s'a dus vreodată la război din proprie dorință. Numai guvernele se duc să se războiască intre ele. Popoarele, atât cât imi aduc eu aminte, nu au ales niciodată ele calea războiului și acest guvern al poporului nu va alege nici el niciodată calea războiului"

Dar in scurt timp lucrurile s'au schimbat. In toamna anului 1917 situația Aliaților pe front a devenit critică, iar Englezii erau la limitele rezistenței lor economice. In acest moment a intervenit Alianța Mondială Izraelită prin Sir James Malcolm care a propus guvernului britanic să-i aducă pe Americani in război alături de Aliați dacă ei consimt să cedeze Palestina Evreilor. Asta era o perspectivă salvatoare pentru ei și așa s'a ajuns la semnarea acelei Declarații Balfour, prin care se cedează Palestina Evreilor. Odată semnată Declarația, prin intermediul marelui financiar Baruch din New York, a judecătorului Brandeis de la

Curtea Supremă din Washington, şi a lui Mr. Greenberg, editorul ziarului Jewish Chronicle din Londra, toţi distinşi sionişti şi buni prieteni ai lui Wilson, in patru luni de zile s'a realizat marea minune, aceea de a fi intors America pe dos, incât in Aprilie 1918 vedem deja trupele Americane luptând in Franţa "pentru triumful democraţiei". Scufundarea vasului Lusitania de către submarinele germane, care a servit ca motiv oficial pentru declaraţia de răsboi, a fost doar un pretext binevenit şi la momentul oportun. Mai târziu, despre Declaraţia Balfour omul de stat german, generalul Ludendorf a declarat că: "A fost cel mai inteligent lucru realizat de către Aliaţi.. şi regret că această idee nu ne-a venit nouă mai intâi". - (Din "Top Secrets", Léon de Poncin, pag. 14)

Sub presiunea situaţiei Englezii au acceptat cedarea Palestinei, dar asta i-a adus in conflict cu băstinaşii şi cu restul lumii arabe. In Palestina după război se strecurau necurmat emigranţii evrei, cari cu ajutorul organizaţiilor lor teroriste bine inarmate, ca Irgun şi Stern, ii alungau fără milă pe Arabi din casele şi pământurile lor, pe care le luau apoi Evreii. Englezii incercau să-i ocrotească cât de cât pe Palestinieni, şi aşa s'a creat o stare de război civil. In aceste imprejurări conducerea sioniştilor s'a văzut obligată să trimită guvernului Majestăţii Sale o scrisoare cunoscută sub numele de "Documentul Landman", prin care-i spune că: "Dvs uitaţi că nu ne-aţi dat Palestina ca un dar nesolicitat (Declaraţia Balfour). Ea ne-a fost dată ca rezultat al unui târg secret incheiat intre noi. Noi ne-am achitat scrupulos de obligaţia de a aduce America in război de partea dvs. Ca urmare, noi vă rugăm să vă achitaţi şi dvs. de obligaţiile contractate. Sunteţi avizaţi de puterea noastră in Statele Unite; aveţi grijă ca să nu atrageţi asupra d-voastră ostilitatea Izraelului, pentrucă veţi intâmpina mari greutăţi pe plan internaţional."- ("...We have scrupulously observed our part in bringing America into war on your side. We call on you to fulfil your obligations in turn. You are aware of our power in the United States; take care that you do not attract the hostility of Izrael, otherwise you will come up against grave international difficulties." - (Extras din State Secrets, de

Contele Léon de Poncins, pag. 16.) Si tot Léon de Poncins, in cartea citată, face următoarea remarcă: "Astfel, istoria secretă a intrării Americii in 1918 in război de partea Aliaţilor ne este revelată ca istoria secretă a creaţiei căminului naţional al Evreilor in Palestina şi amândouă aceste evenimente sunt de o importanţă covârşitoare pentru cine vrea să înţeleagă evoluţia lumii moderne."

CONSPIRATIA PRINDE CONTUR

In "Architects of Conspiracy", de William P. Hoar, pag. 109, referitor la Noua Ordine Mondială găsim: "Declaraţiile publice ale lui Wilson, după care noi (USA) am luptat pentru o nouă ordine mondială, bazată pe principiile largi ale Dreptului şi ale Dreptăţii, sunt vorbe goale. Dreptatea pe care am realizat-o imediat după armistiţiu şi până la semnarea tratatului de pace este descrisă de istoricul Thomas A. Bailey in felul următor: blocada alimentară a devenit mai severă decât in timpul luptelor. In acest timp zeci de mii de nemţi, bărbaţi, femei şi copii, au murit de foame, sau au fost ruinaţi fizic şi sufleteşte. Faptul că Wilson i-a dat paşaportul lui Trotsky şi i-a asigurat libera trecere de la New York in Rusia ca să facă revoluţia comunistă, şi care a ajutat la realizarea revoluţiei de scurtă durată in Ungaria şi la o incercare nereuşită de revoluţie in Germania, fac parte din eforturile sale (ale lui Wilson) de a realiza Noua Ordine Mondială".

Condiţiile de pace grele impuse Germaniei după primul război au avut ca urmări şomaj, foamete şi mizerie, care obligau mamele să se vândă pentru a-şi putea hrăni familia. Scopul nemărturisit urmărit prin impunerea acestor condiţii oneroase in tratatul de pace a fost să aducă Germania la ruină ca să cadă uşor pradă unei revoluţii comuniste, ceeace ar fi fost un pas important pe drumul spre Noua Ordine Mondială. Ele au generat insă o altă reacţiune decât cea scontată, şi care şi-a găsit expresia in mişcarea lui Hitler, care apoi a dus la cel de al doilea război mondial.

ESECUL CONSPIRATIEI

In Rusia, in timpul revoluției comuniste Lenin și Trotsky intruchipau toată nădejdea conspiratorilor evrei. Cât de angajați au fost Evreii in lupte in timpul revoluției și câte speranțe de o victorie definitivă și-au pus in ea, ne-o trădează o scrisoare circulară redactată in idiș, emisă de Comitetul Central al Secțiunii Petersburg al Ligii Internaționale Israelite. Ea a fost găsită asupra unui ofițer evreu comunist, căzut in luptele de stradă in 1919. Iată ce spune această interesantă circulară:

"Fii ai lui Israel

"Ora victoriei noastre supreme este aproape. Suntem inantea pragului dominațiunii universale. Ceeace era altădată de domeniul visurilor noastre, este pe punctul de a se realiza. Din slabi și neputincioși cum eram, catastrofa mondială ne-a făcut tari și, grație ei, putem să ne ridicăm fruntea cu trufie.

"Totuși, trebue să fim prudenți. Se poate cu siguranță proroci că, după ce am pășit peste ruine și am sdrobit altare și tronuri, vom urma inaintarea noastră pe drumul ce ne-am tras.

"Dar autoritatea religiunei stranii și a doctrinelor pe care le-am propagat cu atâta succes, este supusă criticelor violente și batjocurei. Noi am zguduit - cu toate acestea - cultura, civilizația, tradiția și tronurile națiunilor creștine. Am făcut totul pentru a supune poporul rus la jugul puterii jidovești și in cele din urmă l-am ingenunchiat inaintea noastră.

"Opera noastră in această privință este aproape terminată, dar trebue să fim totuși prudenți, căci Rusia subjugată este dușmana noastră cea mai mare. Victoria câștigată prin superioritatea noastră intelectuală, se poate intoarce contra noastră de către o nouă generație.

"Rusia este cucerită și ținută la pământ; ea trage să moară sub cizma noastră, dar nu uitați un singur moment că trebue să fiți atenți și prevăzători. Grija sacră a siguranței noastre nu ne

ingădue să practicăm nici mila, nici iertarea. Este o necesitate de a menține poporul rus in mizerie și lacrimi. Luându-i proprietățile și aurul, noi l-am redus la sclavie.

"Fiți prudenți și tăcuți! Să nu avem nicio milă de dușmanul nostru. Noi trebue să exterminăm cele mai bune elemente ale poporului rus, așa ca țara să nu-și mai poată găsi nici căpetenii, nici conducători. Ii vom lua orice putință de a rezista puterii noastre. Trebue să provocăm ura intre lucrătorii de la orașe și țărani. Războiul, lupta de clasă, vor distruge tezaurele de cultură ale popoarelor creștine. Dar, fii ai lui Izrael, să fim prevăzători și rezervați! Victoria noastră se apropie, pentrucă puterea noastră politică și economică, precum și influența noastră asupra masselor, fac progrese repezi. Suntem stăpânii finanțelor și ai aurului guvernelor, și prin urmare avem atotputernicia asupra pungii tuturor statelor. Puterea se află in mâinile noastre. Dar să nu ne incredem in trădători și lucrători pe dedesubt.

"Bronștein, Apfelbaum, Roselfeld, Steinberg, sunt, printre atâția alții, adevărații fii ai lui Izrael. Puterea noastră in Rusia este fără margini. In orașe, comisarii și comisiunile de alimente, de locuințe, etc. sunt la dispoziția noastră. Dar să nu ne imbete victoria! Să fim prudenți și neincrezători, căci afară de noi nu ne putem sprijini pe nimeni.

"Aduceți-vă aminte că noi nu ne putem increde in armata roșie, care poate intr'o bună zi să intoarcă armele impotriva noastră.

"Fii ai lui Izrael, ceasul victoriei asupra Rusiei, atât de mult așteptat, a sunat. Strângeți-vă rândurile. Propagați politica națională a rasei noastre. Luptați pentru idealul nostru. Păstrați cu sfințenie vechile noastre legi ce ne-au fost hărăzite. Inteligența noastră, geniul nostru, să ne ocrotească și să ne călăuzească!"

După moartea lui Lenin toată lumea se aștepta ca să-i urmeze Trotsky, care reprezenta linia revoluției universale. Mare le-a

fost surpriza acelora care şi-au pus nădejdile in el când au constatat că Stalin a reuşit el să se impună ca secretar general al partidului comunist. Stalin, spre deosebire de Trotsky, era adeptul consolidării comunismului in interiorul Rusiei şi nu a vrut să se aventureze prematur intr'o revoluţie mondială. O altă turnură a evenimentelor decât cea sperată de către urzitori a fost şi reacţiunea negativă a opiniei publice şi mai ales a Congresului american faţă de rostul Societăţii Naţiunilor, concepută ca o autoritate supra-naţională, cu un corp de poliţie, in care soldaţii americani erau chemaţi să lupte şi să moară pentru alte interese decât cele ale Statelor Unite. Liga, sau Societatea Naţiunilor ca instituţie supremă şi supra-naţională, intruchipând schema de organizare a Noii Ordine Mondiale, trebuia să se reazime pe doi stâlpi puternici: Statele Unite, care să reprezinte forţa sa economică şi financiară, şi Uniunea Sovietică, care să fie temelia sa ideologică. Prin victoria lui Stalin asupra lui Trotsky şi prin refuzul Congresului american de a sprijini Societatea Naţiunilor, realizarea Noii Ordine Mondiale a fost amânată până la războiul următor.

Congresul american i-a cerut lui Wilson de mai multe ori să declare eventualele pacte secrete ce le-ar fi incheiat in cursul războiului, lucru pe care el il nega mereu. Istoricul Thomas Bailey insă - printre alţii - spune că "Asta o ştim noi că nu este adevărul. Numeroase referinţe in hârtiile particulare ale lui Wilson, din care multe extrase au fost deja publicate, fac referire la conţinutul unor astfel de pacte secrete". (W.P.Hoar, Ibidem)

Trebue să recunoaştem insă că in ce ne priveşte pe noi Românii, in cursul primului război mondial s'a intâmplat să fie o fericită coincidenţă de interese ale noastre cu ale Masoneriei (şi inclusiv ale Sioniştilor); prin aducerea Americanilor in război s'a asigurat victoria Aliaţilor, şi prin proclamarea celor 14 puncte ca principii fundamentale ale păcii, care includeau şi dreptul de autodeterminare al popoarelor, ne-am putut realiza Intregirea ţării.

Pentruca să poți construi o Nouă Ordine mondială trebue s'o distrugi mai intâi pe cea veche, și unul din mijloacele eficace și radicale pentru a distruge o ordine economică și socială existentă este războiul, care pentru acest scop trebue să urmeze la intervale cât mai scurte și să aducă transformări cât mai adanci, adică să fie cât mai distrugător, pentrucă cu atât este mai bun pentru conspiratori. In acest scop, au reușit ca să schimbe caracterul războaielor, să le transforme din conflicte intre dinastii cu ambiții expansioniste, in războaie ideologice, in care să se confrunte "democrațiile" cu restul lumii. Victoria "democraților" in primul război mondial a reușit să înlăture marile dinastii europene, ca cea a Hohenzollernilor, a Habsburgilor și a Romanovilor, înlăturare cerută încă in programul urzitorilor revoluției franceze. Prin acest triumf al democrației, care a insemnat instaurarea sufragiului universal, soarta Europei a rămas la discretia maselor populare care, la randul lor, după cât bine se știe, au fost, sunt și vor fi mereu manipulate de marea finanță și mai ales de presa care este in mâna urzitorilor Noii Ordine Mondiale.

In structura ei, Uniunea Sovietică a lui Stalin a avut trei mari componente care au caracterizat-o: ideologia marxistă, imperialismul rus și teroarea polițienească. Urzitorii Nouii Ordine Mondiale erau de acord cu ideologia marxistă, că doar ei au creat-o și tot ei au și impus-o, dar nu le conveneau celelalte două componente, dintre care imperialismul rus excesiv era chiar contrar intereselor lor, iar teroarea polițienească făcea ideologia puțin atractivă, dacă nu chiar repulsivă.

Stalin a fost comunist, dar in stăpânirea Rusiei el s'a sprijinit prea mult pe armată și pe KGB și prea puțin pe partid. El flutura cârpa roșie a marxismului ca sperietoare prin fața ochilor mulțimii, dar ca să țină taurul in ascultare, trebuia să scoată săgețile KGB-ului și ale armatei. Stalin mai urmărea și o politică de rusificare a celor peste 100 de milioane de cetățeni sovietici de alte seminții decât cea rusă, și pentru asta rușii de sânge in Uniunea Sovietică formau "elita", din care se recrutau ofițerii superiori ai armatei, inalții funcționari ai KGB-ului și

ai Administrației, cu ajutorul cărora se ducea acțiunea de desnaționalizare și de rusificare a celorlalte grupuri etnice, ceeace nu mai este marxism.

NOI PERSPECTIVE PENTRU CONSPIRATORI

Revenind la președintele Statelor Unite, să vedem cum a ajuns Roosevelt ca, impotriva voinței poporului care l-a ales, să ducă din nou țara in cel de al doilea război mondial? Ca documentare in susținerea acestei afirmații voi face apel cu precădere la lucrarea lui William P. Hoar, Architects of Conspiracy, 1984,

Mai intâi o precizare: in democrație își găsesc mediu prielnic toate impulsurile, toate pornirile și toate ambițiile de tot felul, atât cele bune cât mai ales cele rele. Este o grădină a lui Dumnezeu in care cresc pe lângă flori și plante folositoare, și bălării de tot felul. Este de resortul societății respective să ingrijească această grădină dacă vrea să trăiască intr'un ambient demn, agreabil și cultivat. Mai dăunătoare insă decât toate bălăriile unei societăți neingrijite sunt gândurile și planurile ascunse ale unei conspirații, care-și găsesc in democrație mediul prielnic. Insăși democrația in sine își are obârșia tot in mințile conspirative de care ne ocupăm, care secole dearândul au năzuit să inlăture anumite opreliști ce le stăteau in cale și pe care numai prin "democrație" o puteau face.

In această luptă surdă de care ne ocupăm, sunt două lumi care se infruntă: Iudaismul ca elementul conspirator, și Creștinimul ca victimă al acestei conspirații. Antagonismul dintre ele nu este numai pentrucă creștinii se simt dușmăniți de iudaici, ci mai ales pentrucă și ei, Evreii, pretind c'ar fi dușmăniți de către creștini, in ciuda generozitătii concepțiilor creștine. Redam mai jos declarația din 1860 a unui for autorizat al Evreilor, care aduce mai degrabă a proclamare de biruință, si a unui anunț de sărbătorire a victoriei după o luptă de veacuri, declarație pe care o extrageim din Protocoalele Inteleptilor Sionului, versiunea românească, pag. 7, ediția Orăștie 1923:

A P E L U L

lansat in 1860 la Paris de "Alianța Izraelită Universală".

"Alianța noastră nu este nici europeană, nici asiatică, nici africană, nici americană, nici australiană, ea este universală.

"Imprăștiați in mijlocul unor popoare care sunt dușmane drepturilor și intereselor noastre, vom rămânea membri ai poporului ales.

"Naționalitatea noastră este religia părinților noștri și nu recunoaștem alta.

"Trăim in țări străine și nu ne putem ingriji de interesele vremelnice ale acestor țări - intrucât interesele noastre morale și materiale sunt in primejdie.

"Religia jidovească trebue să cuprindă intr'o zi Pământul intreg.

"Creștinismul, "dușmanul nostru de veacuri", zdrobit in luptă, e aproape să ingenunche.

"Pe zi ce trece rețeaua pe care Ovreii o aruncă asupra pământului, se va intinde, și mărețele profeții ale cărților noastre sfinte, se vor indeplini.

"Nu e departe timpul in care bogățiile Pământului vor fi ale Jidovilor.

"O nouă impărăție mesianică, un nou Ierusalim trebue să se ridice in locul celor trei cetăți, a Impăraților, a Papilor și a Patriarhilor.'

(semnati): Cremieux și Montefiore

LIMPEZIREA FRONTURILOR

Pentru cunoașterea mai indeaproape insă a planurilor conspirative ale Evreilor, este neapărată nevoie să fie consultate "Protocoalele Înțelepților Sionului", care cuprind hotărîrile congresului sionist mondial ținut in 1897 in Basel, Elveția, și unde s'au pus bazele actualei acțiuni sioniste. Apariția acestor Protocoale, după cum era de așteptat, a stârnit o puternică reacțiune in lume. Reproducem mai jos din aceeași versiune românească tradusă de Ion Moța, rândurile scrise despre aceste Protocoale de ziarul englez Times, din 8 Mai 1920, a cărui obiectivitate și bunăvoință față de chestiunea evreiască sunt deajuns de cunoscute:

"1. Exista, - zice Times - și a existat de secole intregi, o organizație politică internațională a Evreilor.

"2. Spiritul acestei organizații pare a fi o ură tradițională, eternă, a Creștinătății, și o ambiție uriașe de a stăpâni lumea.

"3. Scopul urmărit in cursul veacurilor, e distrugerea Statelor naționale și inlocuirea lor cu o stăpânire evreiască internațională.

"4. Metoda intrebuințată pentru a slăbi, pentru a distruge Statele politice existente, consistă in a le injecta idei care sfârșesc prin a le desagrega, urmând o progresiune calculată cu dibăcie, dela liberalism la radicalism, pe urmă la socialism, la comunism și in sfârșit la anarhie, această reductio ad absurdum a principiilor de egalitate. In acest timp insă Izraelul rămâne neatins de doctrinele distrugătoare...

"5. Noile dogme politice din Europa creștină, politica ei și Constituțiile ei democratice, sunt toate la fel de disprețuite de bătrânii sau "înțelepții" lui Izrael. Pentru ei, guvernarea este o artă sublimă și secretă, care se câștigă numai prin cultură tradițională și e rezervată unei elite reduse, in vreun sanctuar ocult...

"6. După această concepție despre guvernământ, masele nu sunt decât o turmă de disprețuit; iar conducătorii politici ai Goimilor nu sunt decât niște simple păpuși in mâinile bătrânilor lui Izrael: cele mai adeseori sunt corupți, totdeauna neputincioși, ușor robiți prin măguliri, prin amenințări sau prin șantaj, in folosul dominației jidănești.

"7. Presa, Teatrul, Bursa, Stiința, Legea, in mâinile celor cari posedă tot aurul lumii, sunt tot atâtea mijloace pentru a inebuni opinia publică, pentru a produce o atașare generală la viciu și a distruge aspirațiunile idealiste (cultura crestină), pentru crearea cultului banilor sunători, pentru răspândirea scepticismului materialist și a cinicei pofte de plăceri."

"Intr'adevăr așa, cum bine rezumă Times, - ne spune Ion Moța in comentariul său - sunt "Protocoalele Inteleptilor din Sion" acelea care cuprind, in cea mai concentrată formă, toate observațiunile și toate perceptele, pe care talmudica și intortochiata judecată a Evreimii le-a putut aduna zeci de veacuri in sângele și ființa ei, sub imperiul fanaticei obsesiuni religioase de "popor ales", sortit a domina lumea intreagă " Si mai departe tot Ion Moța spune: "Pentru lupta de apărare la care este chemată intreaga creștinătate și in care neamul nostru are poate cea mai grea parte de implinit, traducerea "Protocoalelor" și in limba noastră este o necesitate de nediscutat."

NOI PERSPECTIVE PENTRU CONSPIRATORI

Incă de pe vremea când a fost guvernator al statului New York, Franklin Delano Roosevelt a fost ales de marea finanță, - unul din brațele puternice ale conspirației de care ne ocupăm - ca să fie candidat la președinția Statelor Unite. Cum partidul democrat nu prea avea insă bani pentru a-i susține candidatura, i-a venit in ajutor marele financiar new-yorkez Bernard Baruch. Ca să convingă insă partidul democrat să-l desemneze pe el drept candidat prezidențial și mai ales ca să-l poată infrunta cu succes pe Herbert Hoover, președintele in funcțiune și om de mare

prestigiu şi suficient de conservator pentru gusturile americane, trebuia să se recurgă la o strategie prin care să-l supra-liciteze pe Hoover prin a-l prezenta pe liberalul Roosevelt drept un autentic şi chiar mai "conservator" decât acesta, pentrucă, dupa cum se ştie, in democraţie totul este posibil.

Punctele principale de program ale lui Roosevelt in campania sa electorală din 1932 au fost:

1. O imediată şi drastică reducere de cel putin 25% a cheltuielilor guvernamentale prin abolirea oficiilor şi concedierea funcţionarilor de prisos, cât şi prin eliminarea "extravaganţelor", şi

2. Menţinerea increderii in administraţie printr'un buget echilibrat, intocmit pe evaluări judicioase a cheltuielilor, acoperite de un sistem de impunere a impozitelor bazat pe principiul posibilităţilor de plată.

Curând după alegere, această platformă politică a lui Roosevelt a fost ciopârţită in bucăţi şi transformată, incât a ajuns, după aprecierile confidentului său Harry Hopkins, la o lozincă de a cheltui mereu şi a impune noi taxe mereu.

Comuniştii au inceput să vadă in Roosevelt un prieten binevoitor, şi au dat năvală in toate funcţiunile administraţiei. Când Roosevelt era acuzat că s'a inconjurat numai de "roşii", el o făcea pe surdul. Prin 1936 in jurul său roiau vestiţii stângişti şi comunişti ca Harry Hopkins, Albert R. William, Harold Ickes, Lauchlin Currie, Nathan Gregory Silvermaster şi Harry Dexter White. In 1938 anturajului său i s'a alăturat şi Alger Hiss, care a fost menţinut consilier al său personal, cu tot avertismentul autorizat că ar fi spion al Sovietelor. (W.P.H.p. 223)

Tot in 1938 Roosevelt a inceput iepurările partidului democrat şi a administraţiei de elementele conservatoare, care se opuneau programului său radical stângist. In această epocă John J. O. O'Connor, preşedintele comitetului pentru regulele Camerei

Reprezentantilor (Committee for House Rules), a declarat in faţa Comisiei judiciare a Senatului că "In cursul anilor 1938 şi 1939 şeful partidului comunist Earl Browder a fost un oaspete frecvent la Casa Albă, cu acces continuu. De fapt, in timpul perioadei de iepuraţie de elementele conservatoare ale partidului democrat din 1938, Browder a dirijat aceste iepuraţii personal prin instrucţiuni date telefonic chiar din Casa Albă."

IN 1940 ROOSEVELT TREBUIA NEAPARAT SA FIE REALES

Din cauza greutăţilor economice crescânde, opinia publică americană a devenit din ce in ce mai puţin favorabilă lui Roosevelt, incât a treia sa realegere era ameninţată. Abia când a inceput să se audă din nou sunetul gloanţelor prin Europa, au reapărut zorii unor vremuri mai bune pentru Roosevelt. Istoricul T.R. Fehrenbach spune că "este foarte indoios ca Roosevelt să candideze pentru a treia oară ca preşedinte. Până acuma, - in Septembrie 1939, - nu există astfel de sentimente." Si totuşi in 1940 Roosevelt a fost reales pentrucă imediat după ocuparea Poloniei de către Hitler şi Stalin perspectivele unui război iminent pluteau deasupra Americii şi lumea avea teamă. In această atmosferă, atunci in Sept. 1939, Roosevelt a declarat solemn că "această naţiune va rămâne o naţiune neutră." La 23 Oct. 1940 a respins ca falsă acuzaţia partidului republican că el va duce ţara la război; la 30 Oct. 40, deci cu câteva zile inainte de alegeri, a declarat că "eu v'am spus-o mai inainte, dar trebue s'o repet iară şi iară, că baieţii voştri nu vor fi trimişi in niciun război străin. Scopul apărării naţionale este apărarea şi nu războiul:", dar cum constată W.P.Hoar in cartea sa, "Se vede că Goebbels nu a deţinut monopolul marilor minciuni". Printr'o astfel de demagogie a câştigat Roosvelt pentru a treia oară alegerile.

PREGATIRILE DE RAZBOI ALE LUI ROOSEVELT'

Imediat după alegeri efectivul armatei a fost ridicat la 1.500.000, ceeace este un efectiv pentru vremuri de război, şi in

acelaş timp, violând statutul de neutralitate al Americii, a dat un milion de puşti Angliei. Pasul următor a fost să cedeze Angliei 50 de distrugătoare fără a cere consimţământul Congresului. Convoaiele de vase de război care patrulau prin Atlantic aveau dispoziţii să tragă in vasele germane pe care le intâlnesc, cu toate că intre Statele Unite şi Germania nu era declarată starea de război. Istoricul Charles Callan Tansill spune că "din punctul de vedere al Dreptului Internaţional, cedarea distrugătoarelor Angliei a fost categoric ilegală. Livrarea lor unei ţări beligerante violează statutul nostru de neutralitate, violează legile noastre şi violează legile internaţionale", sau cum a spus intr'un indrăzneţ articol ziarul St. Louis Post Dispatch: "Dictatorul Roosevelt comite un act de război."

Roosevelt cultiva asiduu o atmosferă de război, lansând svonuri că Hitler ar invada Anglia, cu toate declaraţiile contrare ale lui Churchill, că "el nu vede deocamdată niciun pericol de invazie, din moment ce apărarea este pusă la punct." Caracterul secret, conspirativ, al acţiunilor lui Roosevelt le relevă mai ales instrucţiunile date de şeful Statului Major, generalul George Marshall şi de Amiralul Harold R Stark unităţilor lor, că "trebue respectat cel mai strict secret. Dacă planurile noastre cad in mâna puterilor Axei, nu vom suferi mare pagubă. Dacă ele cad insă in mâna Congresului şi a presei, toate pregătirile noastre de război vor fi nimicite". Roosevelt nu a scăpat niciodată din vedere că dacă Congresul va afla de pactele şi acţiunile sale secrete, el va fi inlăturat de la preşedintie.

In acest timp Hitler, ştiind ce urmăreşte Roosevelt, a făcut tot posibilul ca să menţină Statele Unite inafara conflictului. El a interzis vaselor sale să atace. Amiralul Doenitz a declarat că: "Hitler mi-a ordonat să evit conflictul cu Statele Unite. Mai mult, in vara anului 1941, când distrugătoarele americane au primit ordin să atace submarinele germane, eu am fost oprit să răspund".

Chiar un intim de-al lui Roosevelt, Joe Lash, recunoaşte că "Roosevelt caută acuma doar un pretext, pentrucă totul este pus

la cale ca să se forţeze un incident (WPH, p 232). Pentru a obţine acest "incident", după lipsa de succes avuta cu Hitler, Roosevelt s'a intors spre Pacific unde, aşa cum consemnă Secretarul Apărării Harry Stimson in jurnalul său publicat sub titlul "America's Second Crusade", "problema noastră era, cum să-i manevrăm (pe Japonezi) ca să tragă ei primul glonte."

In Statele Unite, posesiunile financiare japoneze au fost blocate, iar vasele americane treceau ostentativ prin apele japoneze, transportând material de război pentru Soviete. Un avertisment al ambasadorului american in Tokio, că "este plănuit un atac asupra insulelor Hawaii, a fost ignorat de Casa Albă. Rezultatul a fost dezastrul de la Pearl Harbor, pe care şi l-a dorit atât de mult Roosevelt ca să poată, insfârşit, să declare război Puterilor Axei.

Când in 1941 Hitler a atacat Rusia, Harry Truman, pe atunci senator, a declarat că: "Dacă noi vom vedea câştigand Germania, va trebui să ajutăm Rusia, şi dacă vom vedea că câştigă Rusia, va trebui să ajutăm Germania, ca in acest fel să-i lăsăm să se ucidă reciproc." Era un punct de vedere sănătos, pe care-l impărtăşeau mulţi americani. Tot atunci insă, pe de alta parte, Roosevelt a declarat că : "Istoria primului război mondial se repetă. Noi ne vom bate pentru Anglia ca să salvăm comunismul in Rusia", şi ăsta era deacum glasul conspiraţiei şi nu al Americii.

. "Astfel de texte nu se găsesc in bibliotecile publice americane şi rareori se aud de la vreo catedră universitară, pentrucă", aşa cum a afirmat Prof. C.A. Beard incă in 1953, "Fundaţia Rockefeller şi CFR (Council on Foreign Relations), le previn. Ei nu doresc ca oricare ziarist sau alte persoane să afle, să examineze indeaproape şi să critice liber propaganda şi comunicatele oficiale privitoare la activităţile şi scopurile noastre din timpul războiului". Activităţile lui Roosevelt aşadar trebuiau să scape opiniei publice, să nu fie supuse analizei şi criticii din partea presei şi a celorlalţi oameni politici, şi mai ales să scape ochilor şi urechilor Congresului, ca să nu se mai repete ceeace s'a intâmplat la sfârşitul primului război mondial,

când Congresul a refuzat să dea sprijinul scontat de Conspirație Societății Națiunilor.

O NOUA URZEALA

In prima fază a celui de al doilea război mondial problema care se punea pentru urzitorii Nouii Ordini Mondiale a fost, cum să-l câștige pe Stalin participant la planurile lor? Pentru a-și atinge acest scop ei au apelat la bunele servicii ale lui Roosevelt, selectat și cultivat de multă vreme pentru astfel de roluri. De acum inainte să lăsăm să vorbească o scrisoare-document pe care am intâlnit-o tot in cartea lui Léon de Poncins, scrisoare pe care Roosevelt a adresat-o lui Stalin prin evreul Zabrousky incă in Februarie 1943, adică cu 9 luni inainte de intâlnirea de la Teheran. Această scrisoare a căzut in mâinile guvernului spaniol și a fost publicată de ambasadorul J.M. Doussinague in 1949 in cartea sa "Spania a avut dreptate":

ROOSEVELT, INSTRUMENT AL CONSPIRATIEI

"Scumpe domnule Zabrousky,

"Cum am avut plăcerea de a vă mărturisi atât dvs. cât și dlui Weiss, sunt profund mișcat de faptul că Consiliul Național al tânărului stat Israel a avut marea bunătate de a mă alege ca mediator pe lângă prietenul nostru comun Stalin in aceste momente de fricțiuni - in ciuda tuturor renunțărilor - care ar putea avea consecințe funeste pentru noi toți și in special pentru Uniunea Sovietică. Este deci in interesul dvs. și al nostru de a netezi asperitățile."

După câteva aliniate care privesc relațiile din trecut dintre Statele Unite și URSS, Roosevelt trece la subiect:

"Statele Unite ale Americii și Marea Britanie sunt dispuse - fără nici o rezervă - să acorde paritate absolută și drept de vot URSS-ului in reorganizarea viitoare a lumii... Si dvs. puteți,

iubite domnule Zabrousky, să-i spuneți lui Stalin că în egalitate cu Marea Britanie și Statele Unite, Rusia va fi membră a înaltului tribunal care va fi creat pentru a rezolva diferendele între națiuni și ea va interveni paralel și identic în selecționarea, prepararea, înarmarea, precum și în comandamentul forțelor internaționale care, sub ordinul Consiliului continental, vor supraveghea în interiorul fiecărui stat la menținerea păcii în spiritul demnei Societăți a Națiunilor. Această poziție atât de înaltă în Tetrarhia universală (USA, URSS, Anglia și China) ar trebui să-l satisfacă suficient pe Stalin pentru a nu mai reînoi pretenții în stare să ne creeze probleme insurmontabile."

"In Europa, Franța va gravita în orbita Marei Britanii. Spania, Portugalia, Italia și Grecia se vor desvolta și ele sub protecția Angliei. Noi acordăm URSS-ului acces la Mediterană, acceptăm dorințele ei în ce privește Finlanda și Țările Baltice; vom cere Poloniei să adopte o atitudine de înțelegere și compromis. Stalin va păstra un mare câmp de expansiune în micile țări inconștiente din răsăritul Europei.... și va recupera toate teritoriile care au fost temporar smulse Marei Rusii". Pentru exactitate de interpretare redăm și versiunea franceză a acestui text: "Nous accorderons a l'URSS un accès a la Meditérranée, nous accéderons à ses désirs concernant la Finlande et la Baltique, et nous exigerons de la Pologne une judicieuse attitude de compréhension et de compromis; Staline conservera un vaste champ d'expansion dans les inconscients petits pays de l'Est européens - tout en tenant compte des droits qui sont dus à la fidelité de la Yugoslavie et de la Tchécoslovaqui - et il récupérera totalment les territoires qui ont été temporairement arrachés a la Grande Russie" (pp 131-132).

Menționăm că această scrisoare a fost redactată la 20 Februarie 1943, adică cu mult înainte de întâlnirea de la Teheran. Zabrousky, după ce va fi prezentat mesajul-cadou lui Stalin, trebuia să-l convingă să accepte ca să participe la 'o întâlnire chemată să simuleze forul competent și cadrul legal al unor pretinse tratative, și care apoi a avut loc la Teheran în zilele de 29, 30 Noembrie și 1 Decembrie ale aceluiaș an.

Roosevelt multumeşte in introducere, după cum am văzut, pentru faptul că a fost onorat de către Consiliul Naţional al tânărului stat Izrael, care nici geografic şi nici juridic încă nu exista, consiliu din care Zabrousky făcea parte, cu rolul de a mijloci pe lângă prietenul comun Stalin, şi la rândul său il deleagă pe Zabrousky din partea Statelor Unite şi al Marei Britanii să expună aceluiaş Stalin gândurile lor. Această filiaţiune de delegaţii şi originea lor explică caracterul secret conspirativ al tuturor acţiunilor lui Roosevelt. Nimeni, nici măcar propriul său secretar de Stat Cordell Hull, nu a ştiut nimic de rolul ce-l aveau de jucat Statele Unite in conjunctura post-belică, de convenţiile ce vor trebui să le incheie pentru a asigura implinirea proiectului conspirativ de organizare şi de conducere a lumii după terminarea ostilităţilor. Si probabil că nici Churchill nu ştia in ce conspiraţie va fi implicat. Singurul care ştia totul a fost Harry Hopkins, consilierul său personal, şi mai târziu a fost iniţiat in aceste taine şi Alger Hiss, arhitectul Organizaţiei Naţiunilor Unite, cel care a fost condamnat pentru spionaj in favoarea Uniunii Sovietice. Alger Hiss de altfel a fost persoana ideală pentru această conspiraţie. Evreu de origine, născut in America şi agent al Rusilor, el reprezenta in acelaş timp interesele celor trei factori decisivi in realizarea acestei conspiraţii, ascultând desigur mai mult de glasul sângelui.

INDISCRETIILE CU TALC ALE LUI ROOSEVELT

Acest plan de impărţire a lumii Roosevelt l-a mărturisit mai târziu, la 2 Septembrie 1943, adică tot inainte de intâlnirea de la Teheran, şi Cardinalului Spelman, prezentându-l ca pornind de la el: "Impărţirea lumii este o chestiune simplă", spune Roosevelt. "Orientul indepărtat revine Chinei. Pacificul, Statelor Unite. Europa şi Africa vor fi impărţite intre Anglia şi Rusia. Sper ca intervenţia rusă in Europa să nu fie prea brutală. Cu Stalin cred că mă voi impăca mai bine decât cu Winston, pentrucă el este un realist ca şi mine... O singură grijă mă nelinişteşte, că Stalin ar putea să depăşească o anumită limită." Spelman a făcut atunci remarca că Rusia ar avea deja pentru Germania, Austria şi celelalte ţări, guverne cu majoritate comunistă şi că

va instala regimuri care ii vor fi supuse. Roosevelt răspunde: "Cu siguranță că se va ajunge la o expansiune a comunismului, insă ce se poate face?" (Die Teilung der Welt, Yalta 1945, de Arthur Conde, Karl Rauch Verlag, 1964, pp 100,101).

ISTORICUL KEITH EUBANK DESPRE TEHERAN

Keith Eubank in Summit at Teheran, Morrow, 1985, pag. 423, reproșează lui Rossevelt și Churchill faptul că nu s'au ocupat mai indeaproape de viitorul țărilor din Europa de Răsărit, ceeace a fost in avantajul Rușilor. "Aici a fost monmmentul când aceste probleme puteau fi discutate. Inafară insă de fixarea frontierei de răsărit a Poloniei, restul Europei de Răsărit a rămas un câmp deschis, unde Stalin și-a putut reține mână liberă. Speculația că Charta Atlanticului ar fi trebuit să fie aplicată și in această regiune nu a insemnat nimic pentru Stalin. Dacă Roosevelt și Churchill ar fi acordat atenția cuvenită acestor probleme, ar fi putut crea obstacole in calea ambițiilor lui Stalin."

Din interpretarea lui Eubank reiese că el nu a știut nici măcar in 1985 de existența delegației primite de Roosevelt de la Consiliul Național al Izraelului, și a delegației dată de el, la rândul său, lui Zabrousky, prin care Europa de Răsărit a fost deja promisă lui Stalin inainte de intâlnirea de la Teheran, și prin care toate celelalte jaloane ale viitoarei impărțiri a lumii erau trasate. Ceea ce a urmat apoi la Yalta un an și două luni mai târziu, a fost doar stabilirea amănuntelor invaziei in Normandie și formularea așa ziselor convenții la care s'a ajuns. Aceste convenții amiralul William Leahy, care a făcut parte din delegația americană, le-a caracterizat ca fiind "atât de elastice incât Stalin le poate intinde de la Yalta până la Washington fără să le rupă." (Architects of Conspiracy, p. 208).

Si istocul american Gaddis in Security versus Self-Determination, pag. 164, afirmă: "Faptul că Roosevelt nu a vrut să ceară aplicarea Declarației (Charta Atlanticului) pentru Europa eliberată numai la două săptămâni după Yalta, când Rușii au instalat propriul lor guvern in România (Groza, la 6 Martie 1945)

a fost o indicație precisă dată Moscovei că el nu a așteptat să se aplice această Declarație.

PRECIZAREA LUI CHURCHILL

Precisă și menită să spulbere orice urmă de indoială asupra cedării, vânzării sau abandonării țărilor din Răsăritul european Rușilor in aceste convenții secrete, rămâne declarația lui Churchill in Triumph and Tragedy, p. 240: "Noi am fost jenați să protestăm (impotriva instalării guvernului la București) pentrucă eu și cu Eden, când am fost la Moscova in Octombrie 1944, am recunoscut că Rusia trebue să aibă un drept predominant, ultimul cuvânt, in România și Bulgaria, in timp ce noi trebue să avem același drept in Grecia. Stalin a respectat riguros această înțelegere."

ROOSEVELT SI SFETNICUL SAU HOPKINS

Să vedem pe scurt, cine a fost omul care a avut formal in mâna sa soarta intregii omeniri, președintele Statelor Unite, omul pe care Consiliul Național al embrionarului stat Izrael l-a delegat să joace rolul de executor al planurilor sale conspirative. In ce privește autoritatea politică și morală de care se bucura, sau pe care și-o asuma acest Consiliu Național al incă inexistentului stat Izrael, de a dispune in acest fel de soarta omenirii, rămâne la latitudinea fiecărui cititor să o recunoască, eventual să o justifice sau să o conteste după bunul plac. Desigur că in scrisoare nu se specifică că planurile conspirative ar veni de la acest nucleu (Consiliul Națioal al Izraelului), asta fiind doar deducția logică și obligatorie, pentrucă altfel delegația dată lui Roosevelt de acest "Consiliu al tânărului stat Izrael", de a media pe lângă prietenul comun Stalin, nu ar avea nicio acoperire. Apoi faptul că Roosevelt avea calitatea de președinte al Statelor Unite, și in această calitate a sa oficială dispunea de cadrul legal și autoritatea formală de a duce tratative cu Rușii, in virtutea căreia apoi il deleagă pe Zabrousky să-i comunice lui Stalin acest plan, incheie cercul speculațiilor și ne obligă să acceptăm teza că planul de impărțire a lumii purcede dela acest creier conspirativ mai sus menționat.

Cât despre Roosevelt, "nu se poate afirma că ar fi fost un geniu", scrie Arthur Conde in Die Teilung der Welt, pag. 211. "Ca student și avocat nu s'a profilat peste medie. A fost un om de societate, care mai degrabă se intreținea cu lumea decât să citească o carte. O viață intreagă i-a plăcut să joace pocker... In politică a găsit un teren admirabil de activitate". Tot pe aceeași pagină Conde il citează pe Robert Sherwood, unul din biografii lui Roosevelt, care spune: "Caracterul său a fost nu numai multilateral, dar el conținea și contradicții intr'o măsură uimitoare. In acelaș timp el era suficient de liberal și de progresist pentru a fi fost etichetat de "trădător al clasei sale, și de "Roșul in Casa Albă."

Inainte de conferința de la Teheran, Roosevelt a refuzat o intâlnire de lucru cu Churchill pe motiv că "nu vreau să-i las impresia lui Stalin că intre noi totul a fost aranjat de dinainte" (Summit, 58). El a mai refuzat și să se stabilească in prealabil o ordine de zi pentru această conferință, fapt care l-a neliniștit profund pe Churchill. Tot Roosevelt a fost acela care a propus ca la conferință să ia parte o delegație restrânsă și să nu participe deloc presa. Insoțitorul său principal a fost Harry Hopkins, consilier personal, care se bucura de o autoritate și de o incredere atât de mare incât semna documente in numele lui Roosevelt.

"Roosvelt nu a citit nici o carte de documentare asupra Uniunii Sovietice și nu a consultat nici un raport al State Departmentului", remarcă Keith Eubank in cartea sa. Singura sa sursă de informare o constituiau revistele, ziarele și relatările lui Hopkins", pe care autorul le rezumă astfel: "El știa că după război Rusia Sovietică va deveni una din cele mai mari puteri din lume. Pentru acest motiv, Statele Unite și Rusia trebue să fie prietene pentru a putea să realizeze impreună planurile viitoare de pace. Prietenia lor trebue să fie atât de puternică incât să determine pe Ruși să lupte până la infrângerea definitivă a Japoniei. Fiecare departament al Statelor Unite trebue să considere Uniunea Sovietică ca pe cea mai mare putere din lume și

ca pe o prietenă sinceră. Fiecare funcţionar care vine in contact cu Rușii trebue să creadă profund in această concepție. In sfârșit, Hopkins mai cerea că totul trebue făcut pentru a se realiza o pace care să corespundă aspiraţiilor legitime ale Uniunii Sovietice. Ideile lui Hopkins sunt importante pentrucă ele au inlocuit rapoartele Departamentului de Stat in documentarea lui Roosevelt asupra Uniunii Sovietice." (Hopkins urged that everything should be done to establish a peace that would meet the legitimate asiprations of the Soviet Union. Hopkins's ideas are important because they replaced any briefings from the State Department) (Summit at Teheran, p. 239).

LA TEHERAN ROOSEVELT SE INSTALEAZA IN AMBASADA SOVIETICA

Ajuns la Teheran la 27 Noembrie, Roosevelt s'a stabilit la ambasada americană. Rușii, pretextând că ar fi descoperit un complot al Gestapo-ului, care ar fi aflat de sosirea lor la Teheran, l-au invitat să-și stabilească cartierul in ambasada sovietică, propunere pe care Roosevelt a acceptat-o. De observat este că nici atunci și nici de atunci incoace niciun serviciu secret din lume nu a semnalat vreun complot din partea Nemților cu această ocazie.

La 28 Noembrie Roosevelt se instalează la Ruși și după masă el are o lungă intrevedere cu Stalin in patru ochi, prezenți fiind doar cei doi translatori, adică fără Churchill, căruia mai inainte i-a refuzat o astfel de intâlnire. In această discuție tête-à-tête au fost trasate in mare liniile directoare ale subiectelor de discutat in plenarele ce urmau să aibă loc, și care sunt cuprinse in delegația dată de Roosevelt lui Zabrousky.

SPANIA AFLA DE EXISTENTA CONSPIRATIEI

la 16 Aprilie 1943, Ministrul de Externe al Spaniei, Contele de Jordana, a ţinut un discurs minuţios preparat şi de mare răsunet la Barcelona, in Palatul Regilor de Aragona, intr'un cadru foarte festiv, cu ocazia aniversării a 450 de ani de la intoarcerea din prima călătorie a lui Columb. In discursul său Contele de Jordana a spus, printre altele:

"Mai teribil decât războiul, mai destructivă decât el și mai incărcată de ură și de porniri josnice este revoluția comunistă, care reprezintă un pericol cu atât mai mare cu cât enormele cheltuieli de război vor compromite stabilitatea socială a națiunilor." "Acest discurs este cu atât mai important", afirmă Léon de Poncins in cartea sa Top Secret. "cu cât guvernul spaniol a luat cunoștință de existența unui document important, care desvălue o conspirație menită să pericliteze mai multe state in Europa. Este vorba de o scrisoare secretă a președintelui Roosevelt către evreul Zabrousky, care atunci servea ca agent de legătură intre Roosevelt și Stalin..."

Si Franco in discursul său din 1 Octombrie 1943 atrage atenția asupra pericolului ce paște Europa. "Spania consideră că, independent de care va fi soarta armelor și chiar de dinainte de război, există in lume o problemă spirituală de cea mai mare importanță, pe care o constituie ambianța revoluționară a maselor indepărtate de Dumnezeu și care aspiră la o imbunătățire a situației lor materiale prin violență lipsită de orice scrupule in alegerea mijloacelor. Acest spirit revoluționar de diferite nuanțe este cuprins in termenul generic de bolșevism. Războiul este un fenomen pasager, in timp ce spiritul revoluționar al maselor constituie o problemă fundemntală a epocii noastre."

După acest discurs Americanii au reproșat Spaniei că s'a apropiat prea mult de Germania și riscă să piardă ajutorul economic din partea Aliaților. Ambasadorul american intr'o scrisoare adresată Ministerului de Externe spaniol, face afirmația că "comunismul este o problemă internă a Rusiei, care nu va afecta in niciun fel țările cu un nivel de viață mai ridicat". La asta răspunde Contele de Jordana: "Imi vine greu să cred că cineva ar putea fi de acord că acest pericol enorm care amenință civilizația noastră s'ar putea reduce la o mică problemă de ajustare de salarii. Nu, domnule Ambasador, nu este o problemă simplă economică, și nici una socială, chiar dacă i-am acorda cel mai larg înțeles. Este vorba de o problemă spirituală, de un rău de cea mai mare gravitate, care afectează până in adânc sufletul

omenesc, pentrucă atunci când se invaţă masele că morala este o prejudecată burgheză, şi că nu există o justiţie superioară faţă de care suntem răspunzători pentru faptele noastre, ele sunt private de orice frână şi sunt lansate la atac impotriva tuturor obstacolelor care s'ar opune la satisfacerea celor mai brutale instincte ale lor." (Poncins, Top Secret).

NOUA ORDINE MONDIALA

După cum am văzut din textul scrisorii către Zabrousky, pentru a câştiga bunăvoinţă lui Stalin, Roosevelt ii oferă - nesolicitat - toate teritoriile Rusiei ante-belice, plus "micile ţări inconştiente din Sud-estul Europei, şi-i asigură, tot nesolicitat, un loc egal in Tetrarhia Universală, care avea să joace rolul de Guvern Mondial şi de Tribunal Suprem, cu o armată la dispoziţie cu ajutorul căreia să poată impune autoritatea Tetrarhiei. Această Tetrarhie a lui Roosevelt, a cărei schemă şi-a insuşit-o din delegaţia ce i-a dat-o Consiliul Naţional al statului Izrael, prin admiterea ulterioară a Franţei, la cererea insistentă a lui de Gaulle, ca Mare Putere, s'a transformat in Pentarhie, componenţii ei au devenit apoi membrii permanenţi ai Consiliului de Securitate al Naţiunilor Unite, cu drept de veto, compus din Statele Unite, Uniunea Sovietică, Anglia, Franţa şi China, şi care este embrionul viitorului guvern mondial.

După război Stalin din nou işi urmează drumul său, acela de a-şi consolida regimurile in ţările care i-au fost dăruite, consolidare pentru care avea nevoie de o sperietoare cu ajutorul căreia să ţină lumea in supunere şi să-şi justifice astfel regimul de teroare. Acest rol l-au jucat bucuros tot Americanii. Brejnev, şi el omul Armatei şi al KGB-ului, a continuat linia lui Stalin. Abia când a venit Gorbacev la putere s'a deschis din nou cerul Rusiei pentru urzitorii Nouii Ordine Mondiale. Asta explică braţele larg deschise cu care Anglia şi Statele Unite au salutat venirea lui Gorbachev la putere, şi tot asta explică sprijinul aproape nelimitat pe care guvernele marilor democraţii occidentale il dau lui Gorbachev, in ciuda intereselor contrarii ale

republicilor componente ale Uniunii, și chiar in ciuda stării falimentare a Uniunii Sovietice, și asta numai pentru ca să salzveze imperiul rus ca să-și poata juca rolul prescris, acela de partener major in guvernul mondial alături de Statele Unite.

Dar din această Pentarhie mai face parte și China comunistă, care și ea trebue adusă să-și joace rolul mai activ, insă și cu China sunt greutăți ca să fie pusă pe picioare și adusă pe brazdă. Acum doi ani, in urma înăbușirii sângeroase de către armată a măreței răscoale studențești din Piața Tiananmen, cu tot oprobiul opiniei publice mondiale impotriva guvernului de la Peking, Statele Unite nu au protestat atât de energic impotriva unor astfel de "barbarii", și nu le-au infierat atât de categoric cum au făcut-o in alte ocazii. Au păstrat un ton moderat, care să asigure permanența unui contact intre cele două guverne. Acuma chiar, in aceste zile, asistăm la eforturile dlui Bush ca in ciuda ostilității opiniei publice, să reinoiască statutul de MFN Chinei. Este dorința - sau de datoria - sa să netezească calea pentru inchegarea guvernului mondial așa cum a fost conceput incă in cursul celui de al doilea război mondial și din care face parte și China, guvern a cărui menire este să asigure intronarea Noii Ordine Mondiale.

La 10 Septembrie anul trecut, deci in faza inițială a conflictului din Golful Persic, și inainte de a fi fost anunțat de Casa Albă, United Press a spus că Statele Unite și Uniunea Sovietică vor acționa impreună in contra Iraqului, sub auspiciile Națiunilor Unite. Ziua următoare la televiziune președintele Bush a declarat că "această criză oferă o rară oportunitate de a forja noi legături cu vechii inamici. Din problemele acestor vremuri ar putea să răsară o Nouă Ordine Mondială sub auspiciile UNO-ului, care să acționeze in acord cu viziunea fundatorilor acestui for", ale cărui statute, după cum ne amintim, au fost trasate de Alger Hiss impreună cu alți 41 delegați ai Statelor Unite, toți membri ai CFR - Council on Foreign Relations -. (Din cei 42 de delegați ai Statelor Unite la gestarea acestor statute 15 au fost implicați in acțiuni de spionaj in favoarea Rusiei Sovietice). Si mai departe președintele Bush a spus că "in acest moment

Americanii impreună cu Arabii, Europenii, Asiaticii şi Africanii sunt in slujba principiului şi al visului Noii Ordine Mondiale".

Ii revine aşadar domnului Bush, devenit intre timp preşedinte, fost (până la alegerile din 1980) trilateralist şi membru al CFR, amândouă fiind braţe ale aceleaşi Conspiraţii, să continue cu conştiinciozitate, cu zel şi mai ales cu mândrie, opera de inchegare a unui guvern mondial capabil să impună Noua Ordine Mondială, la care incă acum trei sferturi de veac a fost inhămat Woodrow Wilson, iar acum o jumătate de secol un alt predecesor al său şi tot "mare" preşedinte, Franklin Delano Roosevelt.

Pentru a afla mai in amănunt cum va arăta Noua Ordine Mondială a conspiratorilor impotriva aşezării creştine a lumii, recomandăm cititorilor să consulte "Protocoalele Înţelepţilor Sionului". Noi, ca incheiere, ne limităm să reamintim doar punctul 6 din consideraţiile ce le face ziarul Times asupra lor:

"După această concepţie despre guvernământ, masele nu sunt decât o turmă de dispreţuit; iar conducătorii politici ai Goimilor nu sunt decât nişte păpuşi in mâinile bătrânilor lui Izrael: cele mai adesea ori sunt corupţi, totdeauna neputincioşi, uşor robiţi prin măguliri, prin ameninţări sau prin şantaj, in folosul dominaţiei evreeşti."

Iunie 1991

Traian Golea

Published and republished books in the "ROMANIAN HISTORICAL STUDIES"

French :

1. LA ROUMANIE DANS LA GUERRE MONDIALE 1916-1919, par Constantin Kiritzescu, Edition Payot, Paris, 1934.
2. ORIGINES ET FORMATION DE L'UNITÉ ROUMAINE, par George Brătianu, Edition Institut d'Histoire Universelle N. Iorga, Bucharest, 1943.
3. ROUMAINS ET HONGROIS, Premises historiques, par Constantin Sassu, Editions Cugetarea-P. Georgescu Delafras, Bucharest, 1940.
4. LES LUTTES DES ROUMAINS TRANSYLVAINS POUR LA LIBERTÉ et L'OPINION EUROPEENNE, Epissodes et Souvenirs, par George Moroianu, Librairie Universitaire J. Gamber, Paris, 1933.
5. LA BESSARABIE ET LES RELATIONS RUSSO-ROUMAINES, par Alexander Boldur, Librairie Universitaire J. Gamber, Paris, 1927.
6. LE LITIGE ROUMANO-HONGROIS, par Cornelius Codarcea, Tip. Universul, Bucharest, 1937.

German :

7. DER AUSROTTUNGSKAMPF UNGARNS GEGEN SEINE NATIONALEN MINDERHEITEN, Nach Magyarischen Geheimdokumenten, von Zenobius Pâclișanu, Dacia-Bücher, Bucharest, 1941.
8. DIE BESSARABISCHE FRAGE, Eine Geopolitische Betrachtung, von Dr. C. Uhlig, Ferdinand Hirt in Breslau, 1926.
9. IHR WAHRES GESICHT, Ein rot-weiss-grüner Kulturfilm aus Madjarien, von Viktor Orendi-Homenau, Bucharest, 1941.

10. DIE RUMÄNISCH-UNGARISCHEN BEZIEHUNGEN, von Horia Sima, Rede gehalten am 9. Oktober 1940 zu Braşov, Imprimeria Naţionala, Bucharest.

11. EIN RÄTSEL UND EIN WUNDER DER GESCHICHTE: DAS RUMÄNISCHE VOLK, von Georg I. Brătianu, Bucharest, 1942.

12. WAS IST SIEBENBURGEN?, von Prof. S. Mehedinţi, Dacia-Bücher, Bucharest, 1941.

13. BESSARABIEN, Rumänische Rechte und Leistungen, von Dr. Ion Frunză, Dacia-Bücher, Bucharest, 1941.

14. DIE VEREINIGUNG DER BUKOWINA MIT RUMÄNIEN, von Dr. Ion I. Nistor, Verlag Bukowina, Bucharest, 1941.

15. MADJARISCHES, ALLZUMADJARISCHES, Ein kleiner Beitrag zur Minderheitenfrage in Ungarn, von Viktor Orendi-Homenau, Bucharest, 1940.

16. WAS HEISST UNGARISCHE NATIONALITÄT?, Wie man Ungarn werden konnte?, von Zenobius Păclişanu, Dacia-Bücher, Bucharest, 1941.

English:

17. ROUMANIA, Land, People, Civilisation, by Nicolae Iorga, T. Fisher Unwin Ltd., London, 1925.

18. RUMANIANS AND HUNGARIANS, Historical Premises, by Constantin Sassu, Editions Cugetarea-P. Georgescu Delafras, Bucharest, 1940.

19. BESSARABIA AND BUCOVINA, Memorandum, Romanian Studies, Miami Beach, Fla., USA, 1941.

20. TRANSYLVANIA, An Answer to U.S. Senator Moynihan and to John Lukacs and All Other Hungarian Revisionists, by Traian Golea, Romanian Studies, Miami Beach, Fla. 1982.

21. TRANSYLVANIA, Clarification of the Issues Raised in Congressmen Siljander and Dwyer's House Resolution 147, by Traian Golea, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla., 1984.

22. HUNGARY'S STRUGGLE TO ANNIHILATE ITS NATIONAL MINORITIES, Based on Secret Hungarian Documents, by Zenobius Pâclișanu, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1985.

23. WHAT IS TRANSYLVANIA?, by Prof. S. Mehedinți, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1986.

24. ROMANIAN CONTINUITY IN ROMAN DACIA, Linguistic Evidence, by Virgiliu Stefănescu-Drăgănești, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1986.

25. RUMANIA, by Romulus Seișanu, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1987.

26. TRANSYLVANIA AND HUNGARIAN REVISIONISM, A Discussion of Present-Day Developments, by Traian Golea, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1988

27. REVISIONIST HUNGARY, by Dr. S. Fényes, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1988.

28. ROMANIA BEYOND THE LIMITS OF ENDURANCE, A Desperate Appeal to the Free World, by Traian Golea, Romanian Historical Studies, Miami Beach, Fla. 1988.

ROMANIAN HISTORICAL STUDIES
Traian Golea
1029 Euclid Avenue
Miami Beach, Fla. 33139, U.S.A.